

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖRLEVÉLTÁRA

Uppsalen 1886. oktober 31.
nr 11 "0

Ven/3/052

LUGOS.

Dr. Zentkauer János
ker. tanár.

egy város összegyűlt, hogy lássa Abrahámost, akit lát semet. —
Ezen elbeszélte képerit a theura kardinál eredetét; ha letelepült volna
Közpénben néhány szűz, hogy neidélte meg közeget a lepitottak után
megalkotották a theurát, hiszen halandó emberek vagyunk, naponta
elünk mered a halál, s ok mi keserves, ha keserületlenül látal
bennünket a csap, mely elragadja kedvesünket, ha egészen idegen
szívekben érkehetnek emberek segítségére kell fogamodniuk, ha
azt se tudjuk, ková' semességük a jóga halottunk által parait. Meg-
győződve, remegő jelentéssel ment tehát a szűz a földesir elé,
kört: hogy az a szűz s a földesir s letelepültek vagyunk mi itt; mindegy
akárhaog bírólir is meg bennünket; akat kövöt, jött-ment idegusunk
elindoz, kik csak magunk, evát akaszták, akat pedig belatod, hogy
letelepültek vagyunk, kik szivünkön viseljük a helység felvirág-
sát s lakóink, jöletit, kik körött élünk; ez esetben mindegy, halok-
inkat csak el kell semetnünk, hogy jöveink, ady el számunkra egy darab
földet. Minket csak a Dús' thes' oravit hallandó a földesir valószínű-
midőn mondja: Is emberek, nem verünk itt azt, hogy idegen vagy
letelepültek vagyunk, s a földesir s a szűz, ki is csak szűzünk a szűzünk
vagyunk, mindegyikre magunkunk, de hogy borsidam áruba ity erlélit
a földet, valamitök ki magunkunk azt a szűz, mely éppen lakit
s legzen a szűz, semestök oda akasztunkat. A költösiéj jö-
borsidam ity a földesir elöretök magy felkötösiéj, de belatott
a jövöbe s idegen el nem fogadott volna semmit meg csónakka
sem, s mint Abrahám (Gen. 12. 10.) melyen megalkotott
kegölt meg s avellett neavát, hogy csak vinotörölyt fel fejiben
fogadit el a semetökegét. Szakkoz a leglata kézen magy
csakit, ahij emiliseve mildó' azt firtették a semetöket, de idegen
nem fogadta el a szűz, most dunta, hogy az aki megfirtit
elhalmarra, csak minél jobb segítökereit akat nyujtan arra,
hogy a szűzöt semetöke kassa. — Történetben megírult véneink
kik közegetök s theurátak alapitották, nek künlörög, jöget berelötök-
nek abból az időből, amely nekünk fiatalit nevetöknek — így sünk föl,
mint valamely megfirt, közen ok voltot kagortatjuk künlörög, hogy
aröke megfirt jöfött a vilag. Igar, kagortatök, hogy más szillogat
alatt élünk ma, de hala a künlörög, mely östökörökével künlörög kass
elök, hogy abban künlörög meg künlörög esemélyit, hogy östökörökével
künlörög itélit meg a képreket. Kuntök östökörök künlörög s künlörög
a mi künlörögben a künlörög irgatis s az emberit künlörögöt künlörög-

